

DONGÓ

1060—25 STREET, DETROIT, MICH.
ÁRA EGY ÉVRE 3 BETEG DOLLÁR

NO. 4. SZÁM.

Huszonötéves fordulón

VIGYÁZÓ: Barátaim, legalább mi ürítsünk poharat a Dongóra!

Huszonöt esztendő

Irta: KEMÉNY GYÖRGY

Huszonöt esztendő! Repülnek az évek,
Mint levegő-égben a fecskemadarak;
Esztendők zuhannak a Mult pincéjébe,
De az Idő mégis változatlan marad:
Se több, se kevesebb.

Csak a földi ember megroskadó válla
Veszi az éveket nagysajogva számba
És a rogyant lélek sóhajt keserveset.

Huszonöt esztendő! Egy-egy sóhajnál is
Kevesebbet számít a végtelenségben.
Hej! de végtelenség malomtaposásban
S reszkető kézzel szelt, panaszos kenyéren,
Hitvány zsellérsorban.

Csigaként mászik ott óra mutatója,
Hol csalódást jelez a perc és az óra
S a sziv szüntelenül nagyijedten dobban.

Huszonöt esztendő! Ugy tűnik fel mostan,
Mint lidércnyomásos, elbódító álom;
Ébredés után is csillog még a harmat
Zord álomlátástól rezgő szempillákon
S vérrel fest a hajnal.

Ámde jókedvet vár a kendőzött Élet
És rágják a csepüt hánytvetett cselédek,
Bár zokog a lelkük bennszorult jajjal.

Huszonöt esztendő! Költöző daruként
Tűnnek szemünk előtt a vágató évek;
Visszajön a madár fészkeire tavasszal,
De letűnt éveink vissza dehogy térnek,
Csak emlékük marad.

Pislogó tüzeknél dereshaju vénék
Orgonavirágos tavaszról beszélnek,
Sóhajtvá említnek napsütéses nyarat.

Huszonöt esztendő! Itt ülök magamban
Ködbe öltözött mult kandalója mellett;
Tovatűnt esztendők csalfa délibábja
Messzifutó puztán légvárat emelget,
Majd ledönti rendre.

Hogy nyarak s tavaszok sorát számolgamotom:
A zimankós Jelen zörget az ablakon
És tékozolt Multért köny szökik szemembe.

* * *

Mi ez?! Örömnünnep,
Vagy halotti tor ma?!
Mért hulljanak könyek
Az áldomás-borba?
Ami elmúlt: elmúlt.
Most: vivát a mának!
Hisz egyszer vége lesz
A komédiának.

VEGYES HIREK

Huszonöt esztendő jubileumán a Dongó szeretettel köszönt minden jóra való magyar embert.

A new yorki Kossuth-szobor leleplezésénél annyi az elnök, hogy önkénytelenül is eszébe jut az embernek a régi közmondás alapján, hogy "sok elnök közt elvesz Kossuth."

Perth Amboy-ban a "Hiradó" szerkesztését Fényes Lajos vette át. Fényesen meg is látszik ez a lapon.

A sztrájkoló magyar bányászok nyomorognak, az amerikai magyarság egy része pedig vígan járja a farsangi táncot. Ilyen a világ arca, egyik fele sir, a másik nevet.

Fráter Loránt huzza most az amerikai magyarok nótáját. Jól is teszi, de egypárét elhuzhatná hegedü helyett kardlappal.

Voliva miszter, aki Zion City-t boldogítja "apostolkodásával", a minap elindult nagy felfedező útjára. Ő ugyan erősen állítja, hogy a föld lapos, nem pedig gömbölyű és ő megtalálja a föld végét. Reméljük, hogy megtalálja és le is lép róla.

Kresge misztertől, a "tizentes" milliommostól elválasztották második feleségét azon az alapon, hogy a "száraz apostol" erkölcstelen életmódot folytat. Kresge ur nemrégiben egy félmillió dollárt adott "száraz" célokra, de a kegyesen szemet forgató száraz apostolok nem utasítják vissza a félmilliócskát. Mert még az erkölcstelen ember pénzének sincs szaga.

JELIGE

Amilyen kitűnő színész Rajnay Gábor, ép oly szenvedélyes vadász. Legutóbb új vadászpuskát vásárolt, amelyet barátai egy napra elloptak, a boldogabbik végére ráverettek egy kis réztáblát s arra egy jeligét vésettek, amelynek ténybeli alapja ugyan nincsen, a színháznál mégis sokat nevettek rajta.

A jelige, amelyen maga Rajnay nevetett legjobban, így hangzik:

"Gabi, vigyázz! Élni és élni hagyni!"

VIDÉKI KRÓNKA

TORRINGTON-ban nagy bált rendeztek s mivel a tisztviselők egy része muzsikus is egyvégben, így azután bártendekről kellett gondoskodniok. A nagybögös elindult két más atyafival a város végére bártender után. Mivel azonban igen messzire van a város vége, a nagybögös megéhezett utközben és a "szájjók"-on kezdte játszani a nagybögön, hogy "vacsorát, vacsorát!"

Meghallotta ezt egy magyar miszisz és beszólitotta a megfázott s kiéhezett muzsikusokat. Mikor felkocogtak az "ap-tész"-re, a sörmérő házigazda holmi holdvilágot kezdett nekik mutogatni, de az éhes nagybögös egyre csak a vacsorát emlegette. A miszisz megsajnálta a nagybögöst és csinált neki olyan paprikás "szemvicset", hogy még a nadrág is megizzadt rajta, a szeméből pedig csak úgy ömlöttek a könnyek az édes paprikától. A nagybögös olyan mohón ette a "szemvicset", hogy evés közben még a szőr is kinőtt a képes felén.

Miután pedig szőrös is lett, meg éjjelre is járt az idő, hát a nagybögös nem igen mert hazamenni, mert attól tartott, hogy megborotválja a misziszé. Megkérte tehát a kantinosnét, hogy hívja fel a beszélő dróton az ő misziszét, akinek meg akarja mondani, hogy ne főzön neki vacsorát. Mialatt a nagybögös a beszélő dróttal bajlódott, a kantinosné alaposan kipuderezte a képét úgy, hogy az egyik fele fehér lett, a

másik pedig fekete maradt. Azóta nem szereti, ha megkérdezik, hogy mikor megy borotválkozni a kantinba.

North Tonawandáról elment két bodi Buffaloba. Elindulás előtt szentül megfogadták, hogy el nem hagyják egymást Buffaloban. Mivel azonban sokat vettek be a "mankidudli"-ból, így azután egyik keletre, másik pedig nyugatra ment. Hanem csodák csodájára valahogy mégis csak összetaláltak North Tonawanda mellett végrendeleti állapotban. Így azután megtartották a fogadást.

Telegráfot kaptak a bedfordi bodik Kenmore-ról, hogy menjenek oda beteglátogatóba. A bodiknak nincs autobiljük és így megvárták a sógort, akinek van egy takaros és mindenre kapható "Lizi"-je. Mikor a sógor este hazament a gyárból, azonnal begyujtott a "Lizi"-be és repültek Kenmore felé, ahol megnézték a nagybeteget s azután elmentek egy kis mókustejre. Valahogy nagyon beletaláltak nézni a holdvilágba, ugyannyira, hogy foly-ni kezdett a "mókustej" s a bodik edény után néztek, hogy felfogják és legyen utraváló is Bedford felé.

NYILATKOZAT

Mi alulirottak, egyrészt mint az Amerikai Magyar Segélyző Szövetség központi tisztviselői, másrészt pedig mint a Rákóczy Magyar Betegsegélyző Egylet központi tisztviselői és ugyanezen testület konvenciója által e célra megválasztott egyesítési bizottsági tagok, kijelentjük, hogy:

a nevezett két testület egyesülését helyesnek és a tagságra nézve jónak és hasznosnak látjuk, s kijelentjük, hogy:

ezen két testület egyesítésének semmi törvényes akadályáról nem tudunk, s azt kivihetőnek tartjuk és tagságunknak ajánljuk.

Ezen önkéntes és jóakaratu nyilatkozatunkat sajátkezü aláírásunkkal is megerősítjük.

Kelt Bridgeport, Conn. 1928, január hó 30-án.

A Rákóczy Magyar Betegsegélyző

Egylet részéről:

Varga István, elnök

Vasas József, titkár

Kundráth István, pénztárnok

Lakatos László, biz. elnök

Serfőző János,

Kósa János,

Zelenák Sándor és

Horváth Gábor, biz. tagok.

Az Amerikai Magyar Segélyző Szövetség részéről:

Dezső János, elnök

Valkó János, titkár

Szöllősy Mór, pénztárnok

Renchy János,

Bölcsházy Ferenc és

Grega Dezső, trusteek.

Andó János magyar ember,
Aki garast foghoz nem ver;
Megbecsüli a vendéget,
Akár magyar, akár német.
Ki elkerül Toledóba,
Menjen hozzá egypár szóra;
Mert hát szóból ért az ember,
Legkivált a magyar ember.
421 Whittemore St., Toledo, O.

Záhm Palinál Buffaloban
Van ám gyógyszer bőven;
Meggyógyulhat, kit forgatnak
Ágyon lepedőben.
Nézzen be hát hozzá bátran,
Aki szomjas, éhes;
Záhm Palinál hamarosan
Ujra emberré lesz.
223 Katherine St. Buffalo.

CSER LAJOS

8126 W. JEFFERSON AVE.,

Detroit, Mich.

Kapható nála: szivar, dohány, cukorka, kés, borotva, pápaszem, pipa, játékszerek és revolverek. Akinek munició kell ebben a száraz világban, hát csak szóljon neki. Vidékről érkezők keressék fel üzletét.

RÓZSA SÁNDOR SZÁZESZTENDŐS TANYÁJÁN

Kondoros. — Bevallom, úgy képzeltem el a híres kondorosi csárdát, amint lassan ballagott az ünnepre igyekvő környékbeli sokasággal a vicinális kis vonat feléje, átlag tizenöt kilométeres óránkénti "sebesség"-gel, a legalföldibb és legmagyarabb tájon, őszi aranyfényben fürdő végtelen síkságon, felbukkanó és tovatűnő tanyák, akácok és gémeskutak közt, — úgy képzeltem el a hajdani betyártanyát, hogy magányosan és borongón húzódik meg valami akácok szélén, romlatagon, haragosan, öregén, félelmetesen és titokzatosan s a versbéli gulya, ménes tán ép ott lehelget most is mellette.

A képzelet és a valóság azonban külön utakon járnak. Mert e fantasztikus régi metszetnek a képe helyett egy nagy falu fogadott, hol hétezer-ny ember lakik csinos kis házakban, szélesen fordulnak az utcák, cukrászinas nagy tálcával a nyakában friss téstát kínál, a főtér elnyulik kevély szélességben s itt a városka szívében egy rendes, modern vendégfogadó áll, frissképű földszintes ház, ujonfestett; hát ez a kondorosi csárda!

A modern csárda

El sem hinnéd, ha homlokára nem volna odafestve egy nádfedeles régi ház képe s ha nem büszkélkedne ott nagy, fekete betűkkel: Kondorosi csárda. Bolt, bormérés, kávéházi terem, sörcsarnok van benne s közép-ső nagy szobájában pedig a helybéli Casino tanyázik. Ma persze nagy a forgalom körülötte, ifju lányok kis csapatai karonkózza libegnek előtte, zaj, zeneszó, izgalom; dübörögve görgetik a söntésben az új meg új sereshordót s valamennyi ablakban egy tábla, rajta ez a két szó: 100 év!

Vajjon mi maradt hát meg a betyárok csárdájából ebben a helyes, nagyforgalmu, kerthelyiséges vendéglőben, ahol nem kevesebb, mint három billiárdasztalt számoltam meg, mindeniknél szakadatlanul játszottak is, nyilvánvaló jelül annak, hogy a kondorosi földmives ifjuság a karambolt valami kiválókép kedvelheti. Hol van itt nyoma annak, hogy itt járt, itt éjszakázott, itt szeretett, itt italozott, osztozkodott, dőzsölt, vagy bujkált menekülve az a bizonyos Rózsa Sándor a cimboráival?

Hát pedig a nyomaik még itt vannak. Csakhogy bármily furcsán hangzik — nagyrészt fönt a levegőben, meg lent a föld alatt.

Séta a kéményben

Fönt a levegőben: a kéményben. S lent a föld alatt: a pincében. Van itt az épületnek egy régi szárnya, az udvarba. Ebből mered fel egy irgalmatlan széles kémény. A helybéli tanító ur, Andrékovic János fölvezet a padlásra, ehhez a nagy kéményhez. Így közelről olyan, mint egy kemence. Oldalában lent egy nyílás. Ha jól legörnyed az ember, beléphet rajta. S azzal bent van a kéményben, mint rádermedt az évtizedes régi korom. Furfangos alkotmány ez itt belül. Két járata van fölfelé: egyik a füstnek, másik a levegőnek. Nehogy a füsttől megfulladjon az, akinek utja ide vezet. S a kémény öblös oldalából négy szűk utacska vezet lefelé. Nem is ut, csak afféle csuszató. Ha szélükre ülne az ember, lecsusszanna valahová, valami falba vajt, pincébe futó, földalatti folyosóba. Ha négy betyár eljutott ide a padlásra, a kéményig, egy szempillantás alatt a négy rejtelmes nyíláson négy irányban tűnt el nyomtalanul. Nyomtalanul azért, mert ezek az egérlyukak csak vagy két méterre engednek belátni. Ott elkanyarodnak, zezzugosan futnak tovább lefelé. Hogy a puskagolyó ne találjon a menekülő után.

Nem lehetett valami kényelmes közlekedési mód, annyi szent, de agyafurt volt és biztos. A zsandárnak eszébe se jutott a tűnő betyárt a füstlő kéményben keresni.

A régi csárdarész falait igen sok helyen meg lehet döngetni: úgy kong, mint az üres hordó. Ott is, itt is bent a falban valami régi titkos járat lehet. Megbontani nem merik; egy pincefalat kibontottak egyszer, tele volt csontokkal.

A pince titkai

Ugy él a köztudatban, hogy a betyárok annak idején mindig egyenest levezették lovaikat a pincébe. A középső kis pincerész volt az istálló, kilenc lónak. Rajta se ablak, se nyílás. Egyik sarokban itt is üresen döng a fal. Odább, a nagyobbik pincerészben afféle nyílás kerek boltíve látszik a téglafalon, mint egy alagut. Valóságos földalatti alagut volt ez, csak utóbb már befalazták, mert a mélyébe, a sötétségbe senki se mert bemenni. Egyszer egy suhanc vállalkozott rá. Kötéllel kellett kihuzgálni: elalélt bent a fojtó, furcsa levegőn. Ki tudja, hová vezettek e nagy

alagut-folyosók? Messze kukoricásba, távoli nádasokba, kifürkészhetetlen rejtekeibe a pusztának, miket azóta betemetett a homok s az idő.

Él valahol Orosházán vagy Vásárhelyen még ma is egy eleven betyár, a Rózsa emberei közül való, lehet vagy kilencven éves. Ez már tizen- négy esztendőskorában betyár volt, aztán negyvenöt esztendőt ült a Csillagbörtönben. Az öreg betyárt szerették volna előkeríteni a nagy ünnepre, de biz nem tudtak se a pontos nevére, se a lakóhelyére ráakadni.

Legendák, legendák

Itt Kondoroson minden idősebb ember tud valamit a régi csárda romantikus multjából. Annyi legenda járja, hogy nehéz lenne összegyűjteni. Őt híres betyárnak volt állandó átmenő szállása a csárda, — mint ahogy ezt Bajcsy János ur meséli, aki még gyerekkorában látta őket. — Rózsa Sándor, Babáy Gyurka, Gábor Imre, Veszélka Imre, Dobos Bogár tanyáztak itt. Nagy híresség volt ezek közt Babáy Gyurka. Rátarti, hetyke, vakmerő, medveerejű.

A szarvasi csendbiztos akkoriban Novák volt. Erős, elszánt ember. Egyszer megjelent váratlanul két emberével a csorvási csárdában. Lát egy ekhós szekeret az udvaron. Abban fekszik a szalmán egy ember. Novák kérdezi: az ember felel tisztességtudón: "vásárosok vagyunk, Váradra igyekszünk, társaim az ivóban vannak." Megy Novák az ivóba, az ajtóban majd összeütközik egy nagy szál emberrel. Ezt is megkérdezi, ez is felel csendesen, hogy vásárosok, Debrecenbe mennek. A betyárok nem voltak jól összetanulva, amaz Váradot, ez Debrecen-t mondott. Novák gyanút fog s uti igazoló írást kér. A nagy szál ember abban a pillanatban nekiugrik, két társa elinal jobbra-balra, ők meg ott birkóznak ketten a földön, életre-halálra. A betyár halálos szorítással fojtogatja Novák torkát, a két csendőr nem mer löni, nehogy a birkózók közül a csendbiztost találja. Novák végül kiszabadítja a nyakát s csak annyit tud elhörögni: — Lőjj bele! Erre az egyik csendőr elsüt a puskát s a betyár golyót kap, lefordul. Novákot is úgy szedik fel, hazaviszik, de harmadnapra meghal a betyár szorongatásaitól, aki nem volt más, mint Babáy Gyurka, az a Babáy, aki olyan büszke volt a maga betyár mivoltára, hogy szörnyen megharagudott egyszer, amikor a nevét nem ipsiszonnal irták. Ha az uraknak ki dukál, — mondta — én is megérdemlem, a betyár.

De nem lehetett ám jó dolog a betyárokkal bensőséges viszonyban állani. Csipcsányi földbirtokos például — a legenda szerint — bizalmasuk volt, hosszú évekig. Egyszer aztán nyomtalanul eltűnt. Terhes volt a betyároknak a sok minden, amit tudott róluk. Kurtán-furcsán végeztek azzal a szegedi építőmesterrel is, aki számukra a kondorosi csárda titkos fal-

folyosóit és rejtett járatait megépítette. Rengeteg pénzt ígértek neki, meg is fizették, amikor készen lett a munkával: — "Nesze, vidd haza a családodnak." Az hazavitte a pénzt, de még ugyanaznap este rejtélyes módon eltették láb alól. A frissen szerzett pénznek bántódása nem esett.

Ahhoz is valami perverzus vakmerőség kellett, hogy ép a kondorosi csárdát választották főhadiszállásul, amikor ép átellenben volt a zsandárlaktanya. Bátorság volt ez vagy arcátlanság? — tény azonban, hogy igen ritkán akadtak mégis szentöltszembe Kondoroson betyár és zsandár.

Paraszi népet sose bántottak. Csak urat, gazdagot. Egyszer Erkel Ferenc is megjárta velük. Hangversenyre hajtattott. Szolnokra. Véle a zongorája. A betyárok utját állják. "Mid van?" — "Nincs nekem egyebem, mint ez a zongorám" — feleli Erkel. A betyárok tanakodnak: mihez kezdjenek ők egy zongorával? Mégis: levették a zongorát, leállították a mezőre, tüzet raktak odább, vacsorát főztek, előkerültek a kulacsok — és Erkelnek zongorázni kellett egész hajnalig. Akkor aztán utjára bocsátották.

Aki Rózsa Sándort kiszolgált

Öreg Szilágyiné Békis Zsuzsánna igen-igen öreg asszony, nyolcvanhat éves, a legöregebb asszony Kondoroson — s a legnevezetesebb. Szolgált a csárdában, amikor Rózsa Sándorék voltak ott a leggyakoribb vendégek.

Ezerráncu, kedves arcu öreg asszony, amint ott ül velünk szemben kis lakása ámbitusán, semmiről sem akar tudni. — "Nem igaz a' kirem, e' se igaz, a' se igaz, beszilnek mindenfélét az emberek!"

De kikottyán belőle mégis egy és más. Azt mondja, hogy a betyárok leginkább este jöttek a csárdába, hajnalig maradtak. Nem kellett kaput nyitni, átugrattak egyszerűen rajta. Örökké lovon jártak. Néha ugy eltűntek — a jó Isten a megmondhatója. Ha tréfás kedvükben voltak, átkiabáltak a zsandárok háza felé:

— Gyertek át kártyázni, hé, itt vónánk.

A zsandárok nem jöttek át. Inkább eltorlaszolták jól az ablaktáblákat is bévülről. Aztán meg a betyárok azzal is bosszantották mindig őket, hogy ráírták a csárda falára: itt vótunk, ekkor meg ekkor.

— Nem bántottak azok senkit, — mondja Zsuzsánna néne, — nem ölte, nem gyilkoltak. Ippen csak a piz kellett nekik, egyéb nem igen.

Egyszer a csabai kofák kocsiját találták az uton, amint a lovuk kidöglött. Azt mondja nekik Rózsa Sándor: "Van pénzetek?" "Nincs". "Nahát, nesze, vegyetek lovat." (S adott pénzt. De meglátta, hogy az asszony a hideg télen meztél láb van. Hát még megtoldta:) "Meg ehol ni, ez is, végül csizmát az asszony lábára!"

— Hogy derék, szép szál emberek voltak? Az bizony, — bólogat az öreg Bókis Zsuzsánna. — Szurtosan, porosan jöttek, de ha megmosakodtak, valami gyönyörű népek voltak. Kivált a Bogár Imre. Az remek barna ember volt. Szébb, mint Rózsa Sándor. Mert emez vöröses, pufók ember volt.

— Jóban voltak, az szent, a kocsmárosékkal, Regulival meg a feleségével, aki az azelőtti csárdásnak, az elsőnek, bizonyos német Edelmannak volt az özvegye. Reguliné — szép asszony — tudott bánni velük. Hát aztán jómódban is éltek Reguliek, volt sok földjük, de nem fukarkodtak a pénzzel, szegénynek, betegnek nyitva állt Reguli bugyellárisa.

A százesztendős ünnep

A százesztendős évfordulóra villamoslampionok díszítik a csárda kertjét és az alsóház megett hatalmas katlanokban fő a gulyás, halpaprikás. Szól a zene, már kora délután, dübben a kuglipálya dobja, ellepek az emberek a rózsaszínnel, fehérrel terített asztalokat, mint a légy a sajtot. Kondoros, ahol egyébként is hetenként kétszer térzene van és minden vasárnap délután bál a csárda fehérre síkált tánc-színjében, — ma utolsó szál emberig itt mulatozik. A helybeli földműves zenekar vonós tagjai a tánc teremben huzzák, ha meg ott elcsendesedik a csárdás és az "onsztep" zenéje — mert e kettőt szereti táncolni a kondorosi ifjúság — akkor az udvaron künn megszólal a fuvós zenekar. Ez meg a a legények sorában kedvenc muzsika; most is lám elébe áll egy pompás nyalka fiu a trombitásoknak, s amugy magában rakja nyalkán a kopogóst, jó negyedórát, aztán megtörli a homlokát — és megfizeti nyomban a zenét.

A hivatalos ünnep este kezdődik. s utána tánc virradatig. A százesztendős csárda udvarára környékbeli előkelőségek érkeznek, autósizsakos, porköpenyes hölgyek és urak, egyik autó a másik után halad leállni a csárdaudvar végébe — oda, ahol valamikor Rózsa Sándor paripája legelgette a füvet, míg a gazdája bent számolta, osztotta titkon a zsáknyi bankókat. Kigyuladnak a villanylampionok s megcsendül a cigányzene.

Ponyva Jancsi primás ur hegedüje is azt mondja:

— Hogy a ménes ott delelget. Valahol a kondorosi csárda mellett.

Bónyi Adorján.

EZ IS PECH

Karinthynál már megszoktuk, hogy bizonyos szavak egészen új jelentést kapnak az ő értelmezésében. Az sem utolsó, ahogy a pech szó szerepel legutóbb egy felsőhajrásában.

— Tíz éve irigylem már — mondta a napokban — az én Zoltán barátomtól a szemlőhegyi villáját, de amilyen pechem van, most kiderült, hogy már rég nem is az övé!

Toledo tréfák

TOLEDOBAN is hideg szokott lenni télen. Januárban különösen is hideg volt néhány napig s az egyik toledo száraz szalonos Ford gépe megunta a sok didergést és egyszer csak gyönyörűen befagyott. Nem mozdult a "Lizi" a Pilátusnak se, csak állt rendületlenül. Beszélgettek a házban, hogy befagyott a "Lizi" s a száraz szalonos derék anyósa segíteni akart a dolgon és anélkül, hogy valakinek szólt volna, hordta hűségesen a meleg vizet és öntöztette a "Lizi" kerekei alá. Azt gondolta ugyanis, hogy a Lizi odafagyott a jéghez. Mikor azután már valóságos kistó volt a meleg víztől a "Lizi" körül, az anyós megunta a víz-hordást és kijelentette, hogy a kórság álljon bele abba a masinába, ha mégse volt neki elég a meleg vízből. Azóta nem tanácsos megkérdezni a "száraz" szalonestől, hogy kiengedett-e már a Lizije?

Nagy felfordulás volt a minapában a toledo magyar negyedben, mert Virág Jancsihoz beállított hirtelenül valami mákvirág és egy nagy bolond pisztollyal fenyegette Virágot meg a koszcimereket. Bele is durrantott a padlóba, meg a dohányt is kiszedte a regiszterből, de ugyancsak megadta az árát, mert két rendőr alaposan kilyukasztotta a mákvirág bőrért. Azt mondja erre Virág, hogy a mákvirágokra rossz idők kezdenek járni Toledo-ban.

MAGYAR
T E M E T K E Z É S I
V Á L L A L A T
É S K O P O R S Ó R A K T Á R
Temetkezéseket elvállal a legfényesebbtől a legegyszerűbbig a legjutányosabban
BICZÓ FERENC
8027 WEST JEFFERSON
Detroit, Mich.
TELEFON: CEDAR 0175.

HIREK "PENDELVÁNIÁ"-BÓL

EASTON-ban jól sikerült lakodalmom volt a festékgyár mellett. A lagzi különösen is jól sikerült azért, mert az egyik násznagyot a szomszéd fésülte meg vacsorára. Mivel pedig a násznagy alacsony termetű, így azután az asztalra kellett felállania a fésülésnél. Meg is jött erre a bodik étvágya ugyannyira, hogy a vacsora reggelig tartott. A phillipsburgi bodik is ugyancsak kitétek magukért, mert hárman megettek két egész sonkát három kenyérral. Reggel azután kiséperte őket a menyasszony, mert hát a lagziból is megárt a sok.

Beaverfallson Miklós-napot tartottak a misziszek nagy vacsorával egybekötve. Volt is ott minden, de különösen is sok volt a káposzta meg a fánk. Az egyik asztalra azonban alig került egy-két fánk és ezen öszszehorgoltak a misziszek cefetül. A "bósz miszisz" dühös lett és egy nagy tál fánkot tett az elégedetlenek elé. De még ezzel se volt minden elintézve, mert az egyik asztalon töltött tyuk volt, a másikon pedig csak káposzta virslivel és a misziszek elkezdtek morogni, hogy ebben az országban egyenlőségnek kéne lenni s ha egyik helyen töltött tyukot esznek, a másik helyen is azt kellene enni. Szóval nagy volt a veszedelem és csak az volt a csoda, hogy a Miklós-nap öröme egymás hajába nem kapaszkodtak a mérges misziszek.

Uniontown-ban nagy juhbáldot akart rendezni az egyik miszter, meg is hívta arra az összes jó komákat, de azt elfeledte, hogy éppen azon a napon teljes holdfogyatkozás lesz Uniontown-ban. Így azután a juhbáld napján visszamondta a meghívást azzal a kifogással, hogy eltévesztette a terminust. Így azután az évfordulón csak azok jelentek meg, akik nem beszéltek magyarul. A muzsikások csak az udvarról köszöntötték az ünnepeket, aki másnap azzal dicsekedett, hogy mind csak főrmánok és nem parasztok voltak a juhbáldján.

Beaverfallson egy bodi elment a nagy vacsorára, de mielőtt elindult volna, alaposan felhajtott a ködmönléből. A vacsoránál azután annyi káposztát evett hogy rosszul lett tőle s az egyik sarokban leülve volt szerencséje viszontlátni a drága vacsorát. Mikor a bodi kissé magához tért, csaknem kővé lett az ijedelemtől, mert szerinte ő csak egy tányérnyi káposztát evett meg és egy fél-vékányi volt körülte.

HARLEMI KIVÁNSÁGOK

Patersonba menj te magyar kulturát terjeszteni és mikor már elittad minden centedet, gyalog menj vissza New Yorkba.

— Vidd el kocsikázni a menyasszonyodat és törd be a "takszi" oldalát.

— Igyál meg egy fél gallon bort és úgy tanuld az új nótákat harmónikán az asztal alatt.

"Samu" gratulál

K. Nénik és Bácsik! A Dongónak most van a huszonöt esztendősi jubileuma és ilyen jubileumokon szerencsét szoktak kívánni, vagyis gratulálnak az emberek. Én is beálllok tehát a gratulálók közé, hiszen velem együtt se vagyunk valami sokan. De meg is értem, hogy kevesen gratulálnak a jubileumhoz, mert hiszen nem sok örülni való van azon, ha valaki magyar ujságot csinál Amerikában huszonöt hosszú esztendeig, mikor okosabbat is csinálhatott volna.

De azért gratulálok az édesapámnak ahoz, hogy még ezt is kibirta. Aki ennyit kibirt, az már minden egyebet kibír a világon. Annyi bizonyos, hogy én nem bírtam volna ki csak úgy szó nélkül. Mert én mérgemben sorra bevertem volna a hátralékosok ablakait.

Az édesapám mellett mégis inkább a néniknek és bácsiknak gratulálok, hogy fogtak egy embert, aki huszonöt esztendőn keresztül tréfákat próbált faragni azért, hogy felvidítsen másokat.

MAGYAROM!

Huszonötöt kapj te a Dongó 25 éves jubileumon, ha potyán olvasod a Dongót.

W. H. SCHWARTZ

Első magyar ügyvéd és hites közjegyző Ohio államban. 512 Society for Savings épületében, Cleveland, Ohio.

Telefonok:
Cuyahoga Central 3350E. Bell Main 5720

Sütő Béla Toledoban
Bővelkedik minden jóban
És aki megfordul nála:
Nem kell annak tüzes kályha;
Melege lesz kívül s belül,
Mert barátság bőven kerül.
1702 Woodville, Toledo, O.

AMERIKÁBAN

a legrégebb és legnagyobb magyar
TEMETKEZÉSI INTÉZET

Elvállal temetéseket és balzsamozásokat. Koporsó-raktára a legjobban berendezett a városban. Kényelmes betegszállító kocsik állanak a közönség rendelkezésére. Lakodalmakra és keresztelőkra a legjobb gépkocsik kaphatók

JAKAB ISTVÁN

8923 BUCKEYE ROAD
Cleveland, Ohio.
Telefon szolgálat nappal és éjjel.

Veterán Pesta ÉS ZÖLDFÜLŰ MARCI

MARCINK, hát a Dongó 25-öt esztendő juhbaladját is megértük. Sose gondótam volna, hogy ezt is megérhessük. No, de a nagy háborút is megértük, oszt annak is vége vót eccer. Valamikor maj mindennek végi lesz. De hát nem baj, mer igen furcsa lett a világ oszt annak van a legjobb dóga, aki mán alóru szagoli a zibóját. Nem hijába mondta valami okos vén ember a régi időbe, hogy senki se lehet bódog halála előtt. Hát nem is!

Oszt a pricsporti Szöveccség igen takaros kitett magájér amikor elkezdett kollektálni a szegény sztrájkoló májnernek csalággainak. Hát mondok ugy szeretem látni a magyart, ha szive van. Mer akinek csak a szája jár de sziv nélkül, az elmehet tülem a godehelbe. A pricsportiak egyebbe is kitesznek magokér, mer össze akarik hozni a két ottani szöveccséget. Hát igen okosan teszik. Régen össze kellett volna mán hozni az amérikaji magyart, akkor nem rángathatták volna ide meg oda ojjanak, akiknek nem igen vót jussok hozzá.

Nemsokára mán a Kossuth apánk szobrát is felszentelik Nevijorkba. Oszt a szentelésre Magyarországból is sokan gyűnnek. Ugy látom, hogy a mi régi kedves jóismerősünk, Zseny József ur is kigyün ide megint, hát magyaros barátsággal lássuk a zöreg kurucot, akinél külömb magyar nem sok taposi mán a magyar földet. No de a többi magyarokat is szivesen kell látni, mer

a magyar ember hires arrul, hogy megbecsüli a vendégét.

Mondok mink is kikeféjjük a zókontris bekecset, kipuccovájuk a bakkancsot oszt ha más-kép nem, hát vasuton gyalog elmegyünk a szentelésre, mer akár így, akár úgy, de mégis csak meg kell becsülni a Kossuth apánk emlékét.

Mozogj no, Marcink, oszt erre a keserves 25-öt esztendő juhbaladra köpjünk be valamit, mer igen a torkomra ment a keserőség.

Canadai holmik

WINDSORON az egyik bodi alaposan beszedett a canadai mérgeből s lefekvés előtt nem tudta, hogy merre van a hálószoba. Nagy tapogatózás után végül betévedt a fürdőszobába és ott takaros belefeküdt a fürdőkádba, amit ágnak nézett. A többi bodik csak nagynehezen tudták kirángatni a fürdőkádból.

Bált rendeztek a windsori előkelők és közben annyira beszedegettek a canadai sziverősítőből, hogy nemcsak egymással, de még az ajtófélfával is pertut ittak.

A windsori bodi nagyon megbarátkozott az üveggel és mikor már tulajdonosan meleg lett a füle, azt gondolta, hogy ő a gazda és igen rákiabált egy másik bodira. A másik bodi erre odaszólt neki, hogy jó lesz csendesebben diskurálni. Egyéb se kellett a jókedvü bodinak, hirtelenül szájon törülte a másik bodit. De az se hagyta magát és ugy szájon kapta a virtuos bodit, akárcsak a talián a majmát. Másnapra olyan lett a virtuos bodi orra, akárcsak egy takaros gönci sárgarépa. Ráadásul még ki is tette a szürét a gazda. Meg is fogadta a bodi, hogy ezután vigyázva issza majd a canadai mérgeket.

D. B. STONE

Magyarul beszélő angol ügyvéd

822 Leader-News Bldg.,
Cleveland, O.

a Superior és E. 6-ik utcák sarkán.
Tel.: Main 7090 és Central 1388

Toledoban Virág János
Semmi jóban nem hiányos;
Akad nála mindenfajta
Hegedü, bógó meg gyanta
És akit a hideg rázna,
A nótáját kicifrázza
S az is ugrik ötöt-hatot,
Aki talán félig halott.
Ugy lagzira, miként bálra
Szivesen megy a bandája.

2101 Consaul St., Toledo, O.

MEGFELELT A KALAPOS KIRÁLYNAK

A XVIII-ik század második felében élt egy olyan grófunk, akinek azóta sem igen akadt párja. (Persze a nagy Széchenyi Istvánt ne számítsuk, mert ő mindeneket felülmúlt. Ha akkor még nem is, de később nagyon is.) Hát ez a mi grófunk kitűnt a magyarságával, ami akkor ritkaságszámba ment, kitűnt az ügyességével, leleményességével, rettenthetetlen bátorságával és szokimondásával. Ő tüntetőleg beszélt magyarul az udvarnál is, akárhogyan fintorgatták is az orrukat az udvari dámák és a copfos tábornokok. Ha pedig olykor-olykor meg kellett mutatni az előkelő társaságokban, hogy ki mit tud, hát ő lefőzte a legügyesebb büvést is. Táncolni sem tudott nála különben senki. A nagy háboruban Simonyi óbester után ő volt a legvitézebb huszár. Ugy viselte magát a legválságosabb, a legadázabb összecsapások alkalmával, mint egy igazi oroszán.

Talán azért is, mert volt alkalma ezt Afrikában maguktól a királyi fenevadaktól eltanulni, híres volt ő t. i. mint oroszánvadász is.

És ha megállotta a helyét az állatok királyával szemben, az emberek királya előtt sem hunyázkodott meg. Ő felelt meg egyszer nagyon ügyesen II-ik Józsefnek. A kalapos király észrevette, hogy ez a gróf nagyon hasonlít ő hozzá. Ezt kérdezte ekkor tőle: "Nem volt az ön anyja udvarhölgy?"

— Nem, felség, felelte a gróf egész bátran, nem volt, hanem az apám gárdista volt.

Simon István, Debrecen.

SCHWARTZ B.

2825 EAST 79th STREET,
CLEVELAND, — OHIO.

Hajójegyek minden vonalra.

Pénzküldés a világ minden részébe

JOGI TANÁCS ÉS KÖZJEGYZŐI
ÜGYEK ELINTÉZÉSE

Hegedüs Pál

KÖZJEGYZŐ

517 RIDGE ROAD

LACKAWANNA, N. Y.

Ellátja mindenkinek ügyes-bajos dolgait. Kiállit okiratokat, pénzt küld és elad hajójegyeket minden vonalra. — Aki pedig nyakmervedésben van, az kaphat nála bedörzsölésre finom olajat.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer
Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Amerikában egy évre	\$3.00
6 hónapra	\$2.00
4 hónapra	\$1.00
Magyarországra egy évre	\$3.00

A DONGÓ CIME:

1060—25th Street, Detroit, Mich.

DONGÓ

HUNGARIAN COMIC PAPER
PUBLISHED SEMI-MONTHLY
Editor: GEORGE KEMENY

Entered as second-class matter July 15th, 1926 at the Post Office at Detroit, Mich., under the Act, of March 3, 1897.

Vigyázó János
MEGFIGYELÉSEI

FEBRUÁR hónapban három nagy amerikai van születésnapján: Lincoln-é, Washington-é és Edison-é. Washington-t a "haza atyjá"-nak, Lincolnt a "nagy felszabadító"-nak és Edisons a "nagy feltaláló"-nak szeretik nevezgetni az amerikaiak. Kétségtelenül mind a három nagy ember és méltán megilleti őket a tisztelet úgy itt, mint az egész világon. Mind a hárman alaposan rászolgáltak arra, hogy az emberiség történetének legnagyobbjai közé sorozzák őket. És az amerikai magyarok jól teszik, ha

nem csak tisztelettel említik a három nagy ember nevét, hanem tanulnak is valamit nagyszerű példaadásukból.

—
Az amerikai magyarságnak egyébként nagyon is csendes vizei ugyancsak mozgásba jöttek utóbbi időben. A nagyobb amerikai testületek egyesítését célzó törekvések terén fontos lépés történt Bridgeporton, ahol is a két nagy magyar testület vezetői igazán okosan és célravezetően megállapodtak abban, hogy a két nagy egyesület összehozását a maguk részéről kivánatosnak tartják és most csak a tagságtól függ, hogy ez a fontos határozat meg is valósuljon. Remélhető, hogy a két egyesület tagjai hozzájárulnak az egyesítéshez és végre valahára megkezdődik a szétforgácsolt amerikai magyar erők összehozása.

—
Ezzel egyidejűleg kívánatos lenne az is, hogy az amerikai magyar helyi lapok megteremtsék azt az egyesületet, amire már régen égető szükségük lett volna úgy a saját maguk, mint az amerikai magyarság szempontjából. Ha létrejön ez az egyesület és ha összefognak az amerikai magyar egyesületek, akkor végre abban a helyzetben leszünk, hogy közös nagy célok munkálásában együtt lehet az amerikai magyarság és nem lehet majd csak úgy "rólunk, de nélkülünk" intézkedni bármiféle mozgalomban. Így azután igazában az ameri-

kai magyarság intézkedhet olyan ügyekben, amiket egyesek intéztek az ő nevében, de legtöbbször megkérdezése vagy beleegyezése nélkül.

—
Rothermere lord, aki nagy jóindulattal viseltetik a legázolt Magyarország iránt, Amerikában időzésekor kiadta a jelszót, hogy meg kellene alakítani a magyarok világszövetségét. Mindenesetre szép a terv, de csak jámbor óhajítás marad akkor, amikor az amerikai magyarság szövetségéről se lehet beszélni. Itt vagyunk Magyarországon kívül a legtöbben és ha itt se tudunk egyesülni, erőt kíváltani, akkor mit várhatunk a világ minden táján szerteszórt magyaroktól?

—
A new yorki Kossuth-szobor leleplezése már igazán csak napok kérdése. Az ünnepekre egy csomó magyar jön át ide hozzánk Magyarországból. Nagy áldozat ez a leszegényedett Magyarország részéről s nekünk ezt az áldozathozatalt meg kell becsülnünk. A szobormozgalm körül sok mindentéle ellenvetés hangzott el különféle helyekről már akár jogosan, akár jogtalanul. A szobor azonban megvan, a vendégek is készülődnek, hát legalább azok kedvéért tegyük most félre a kifogásokat és ha már mindenesetre be akarjuk verni az egymás fejét, akkor verjük be ünnep után. Ne mutassuk meg a vendégeknek azt, hogy mi

jobban tudunk veszekedni, mint ők odaát. Most már csak az van hátra, hogy az ünnep igazán méltóságteljes legyen és megérje azt az áldozatot, amit úgy itt, mint odaát hoztak érte a magyarok.

A Dongó jelen számával megérte 25 éves jubileumát. A jubileum örömnepet jelent. Hogy a 25 éves forduló igazán örömnep legyen, az csak az amerikai magyaroaktól, elsősorban pedig azoktól függ, akik a Dongót olvassák. Nekik kell a legjobban tudniok azt, hogy rászolgált-e a Dongó egy kis örömnepre.

Jóraláló magyarok

Ujabban a következő jóraláló magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak:

Bazsó András Cleveland, Bene András Franklin, Chetneki József New York, Elek István Uniontown, Laky Béla Chicago, Illés W. Balázs, Perth Amboy, Maroda József Toledo, Nagy József Terrace, Iszák J. Lackawanna, Mrs. J. Magyar Springdale, Vezendy Imre Pittsburgh, Markos Imre Flint, Rinyu György Trenton, Pohl János Dayton, Sütő János Windber.

Fogadják a Dongó köszönetét. Reméljük, hogy a 25 éves jubileum alkalmából mindenfelé megszólalnak az amerikai magyarok.

N E M

Már nagyideje vagyok szomorú, mert kétlem, hogy lelkünk isteni és sejtem, hogy Jóur ostorával az embert mért veri.

Irom és mondom, és sirva sirom a temérdek tagadó nemzet. Nem és nem vagyunk az Ő mására teremtett emberek.

Lehet bennünk is isteni szikra, mit csillagok világgá rugnak, de testvérei nem vagyunk a jó, busszemü Fiunak.

Csak szívünk riad néha-néha Rá, mint nagy Örömnepre a bánat, s megsemmisítjük horpadt oldalát egy-egy kiverit kutyának.

TARNÓCY ÁRPÁD

AZ ISKOLA

A szép Rábaköz egyik csinos, népes városa a háboru előtti években már évek óta kilincselte valamilyen középiskolaért.

Küldöttség kereste fel a közoktatásügyi minisztert és a város érdemes főjegyzője ékes szavakban tolmácsolta az iskola szükséges voltát. Erre ökegyelmessége biztatóan válaszolt s odalépve a küldöttség tagjaihoz, többeket megszólításával tüntetett ki, közöttük Kozma bátyánkat, a város egyik öblöshangu képviselőjét, ki a kegyelmes ur kezét megfogván, szónokolni kezdett:

—Hát bizony, kedves tekintetes, nagyságos miniszter ur, már igen jó volna az a polgári iskola.

Jankovich öexcellenciája mosolyogva válaszolt:

— Látom, kedves barátom; — és barátságosan bucsut intve, elköszönt a küldöttségtől.

HONFITÁRS!

Legalább a Dongó 25 éves jubileumán kaparászd elő azokat a betegeket.

A FELVIDÉKEN

A Felvidéken a vasuton beszélgetnek a magyarok. Többek között az egyes nemzetek írás- és kiejtés módjáról.

— Furcsa nép ez a francia, — ugymond az egyik — mégegyszer annyi betűt ír, mint amennyit kiejt. Azt írja: Bordeaux s így ejti ki: Bordó.

—Az angol sem marad mögötte, — szól a második. — Azt írja: Rothermere és így olvassák: Rádömir.

Megszólal egy harmadik is, ki eddig némán hallgatta a beszélgetést.

— Ez mind semmi, — mondja. — A csehek úgy írják: Spisska Nova Ves s ezt így kell olvasni: — Igló...

Csalinál a csárda
Ki van festve,
Odajár a magyar
Nappal s este.
Aki oda bemegy,
Sohse reszket s fázik,
Mert a Csáli csárdájában
A jókedv tanyázik.

52 Rano Street, Buffalo, N. Y.

A MAGYAR CIGÁNYZENÉSZEK TÖRTÉNETE

Magyar cigányzenészek története a XVI. századtól mostanáig címmel igen szép, albumszerű diszkönyvet adott ki Markó Miklós. A szerző negyven év kutatásai után gyűjtötte össze az anyagát és felsorolja a XVI. századtól kezdve egészen napjainkig a nevezetesebb népzeneészeket. A könyvben nyolcvan elhalt és háromszázhusz élő fővárosi, vidéki és külföldi cigányprimás és jelesebb zenekari tag arcképe látható, továbbá mintegy ötven zenekarról és ötszáz segédzenésztől rajz és fénykép. Külön foglalkozik a cigány származásu művésznőkkel is. Markó könyvében a régi cigányok mellett megemlékszik a régi híres gallérokról is s minthogy igen sok régi magyar család adatait is felsorolja, könyvét örömmel fogják fogadni a magyar udvarházak is. A könyv kapható a szerzőnél Budapest, VII., Abonyi-utca 19. Ára tizenöt pengő.

Klajó Miklóst Detroitban ismerheti minden magyar, Holmi vacak apróságért Fültövet ő ritkán vakar. Ismeri a magyar virtust, Nem hiában Budán nőtt fel; Ellátja a vendégeit Izletes, jó magyar főttel. És akiben a bubánat Kegyetlen, nagy csomót kötött: Kiűzheti hamarosan Hoffmán-csöppel az ördögöt. Klajó Miklós vendéglője 835 West End., Detroit, Mich.

Nem tudok én neked Csak virágot adni; Szép virágot lehet Kovács M.-nél kapni. Hozzámegyek tehát, Hozom a virágot S megölelném érted Az egész világot.

KOVÁCS M.

7835 W. Jefferson, Detroit, Mich.

PETRÁS LAJOS ÜGYVÉD, VÁROSI TANÁCSOS

Irodái:

8917 Buckeye Road
1040 Guardian Building
Telefon: Main 6530 Garf. 2110
Lakás telefon: Cedar 996.
Cleveland — Ohio.

Dr. Farkas Géza

5,000 DOLLÁR BIZTOSÍTÉK
AZ ÁLLAMNÁL

Magyarországi s itteni peres ügyek gyors és pontos elintézése. Pénzküldés, jogi tanács és hajójegy. Forduljon hozzám bizalommal.
1958 Genesee St. Toledo, O.

-:- E S E T E K -:-

Tánc a gumicsizmában

Bacsikai János New Brunswickon a City Alleyben talán a legnagyobb elfoglaltságu ember a városban. Rendes kenyérkereseti foglalkozása mellett a következő sportokat üzi: halászik, vadászik, madarászik, rákászik és gombászik.

S emellett rendes hallgatója az angol esti iskolának is.

Néha aztán mindezek a tendők annyira összegyűlnek a feje fölött, hogy két végződése között még arra sem ér rá, hogy ruházatot cseréljen.

Most is valamelyik csütörtökön kint volt halászni s alig jött haza, eszébe jut, hogy hopp, esti iskolába kell mennie, még pedig azonnal.

Átöltözni már nem volt ideje s úgy ahogy volt, abban a piszkos halászó ruhában, nagy félcombos gumicsizmákban szaladt a High School épületébe.

Ott nagy sietségében tévedett egy emelettel és ahelyett, hogy az angol tanfolyamra ment volna, benyitott abba a terembe, ahol táncot tanítottak.

Megállt szeme-szája, hogy mi történt itten, de megállt a zene is.

Végre is Bacsikai uram ki akart somfordálni az osztályból, ám ez a huncut fiatalság tudja, milyen rögtön közre kapta, hogy nem addig az! Ha már ide jött, hát táncoljon!

Hogy ő nem tud! Majd megtanítják.

És elkezdtek tanítani: one-two, one-two!

Mindig jobban, mindig jobban, addig táncoltatták, míg a gumicsizma le nem repedt a lábáról.

Pulyka koppasztás

Gerencsér István tejeséknél nagyban készültek a karácsonyi ünnepekre.

A gazda megvette a nagy barom pulykát, levágta a nyakát s a többit rábizta az asszonyokra, végezzék azok, ők tudják, hogy kell, mint kell.

Legközelebbi teendő a koppasztás lett volna. Szerencsére kéznél volt Lakat Mihályné sógorasszony, aki épen segítség céljából ajánlotta fel magát.

Ő már tudta, hogy kell a pulykát koppasztani. Mert nem könnyű meszterség az. A nagyobb tollai csak kijönnek a forró víztől, hanem az ugynevezett toklák: azok, azok!

Mrs. Lakat ennek is érti a módját:

— Fehér szurkot neki!

Azzal aztán jól össze-vissza kenceficélte s azt hitte, hogy lesimithatja az egész pulykát egy izromban.

Csakhogy tévedett szegény Lakatné asszony. Nem olyan fából volt az a pulyka, fene a bőrít!

Ugy állt annak a bőriben minden egyes tokla, mintha cövekkel verték volna körül.

Meg kellett fogni minden egyes tollat jó erősen két ujjal s jót nagyot rántani rajta, hogy kijöjjön a helyéből.

No, most már tessék ezt a műveletet forró vízben elvégezni; nem süle le az ember újjáról a köröm?

(A new brunswicki "Magyar Hírnök"-ből)

FÖLDIKÉM!

Farsang farkán a szél verje össze a bokáidat, ha ellopod a más Dongóját.

EGY KIS TÉVEDÉS

A háboru alatt egy öreg házaspár hallván, hogy napról-napra drágul minden, még életében megvette a kettőjüknek szükséges koporsót.

Az egyiket, hogy hiába üresen ne álljon, megtöltötték szilvával, a másikat — üresen — a padlásra vitték. Az öreg ur meghalozott. Megtörtént a temetés is.

Mikor az özvegy néhány nap mulva a szilvás koporsóért megy a padlásra, orrfacsaró hullaszagot érez.

A temetésnél nagy sietségben azt hitték, hogy már le van zárva a koporsó és beszögelték az időközben lehozott szilvás koporsót.

Azt is temették el és most "exhumálni" kellett, hogy az igazi halott — a szilva helyett — földbe kerüljön.

H. E. VARGA

ÜGYVÉD ÉS JOGTANÁCSOS
541 Society for Savings Bank Bldg
Cleveland, Ohio.
Cherry 8092

DOMBY M.

8021 Holton Ave. Cleveland, O.
A leghíresebb magyar muffoló Clevelandban, aki még a holdvilágot is elmuffolja. Még pedig ha kell, akár Piripócsra. Telefonáljon: Pennsylvania 502-J.

A legmodernebben berendezett vas- és festékkereskedés,

ahol mindenféle szerszámok, borotvák, borotválkozó készülékek, épületvasalások, konyhai edények, gáz- és melegítő kályhák, mosógépek, hazai gyurótáblák, derelyemetszők, zseb és konyhai kések, gyermekkocsik és biciklik, és sok sok más egyéb tárgyak legjobb beszerzési forrása

FIVE BROTHERS

Gegus Testvérek

vas- és festékkereskedése
8013 W. JEFFERSON AVE.
Detroit, Mich.
TELEFON: CEDAR 1184

Pezsgőzők

Az egyik debreceni bankár, a másik pesti "vezérigazgató", a harmadik az ugynevezett legelőkelőbb társaságok tagja, a negyedik... de ne is folytassuk tovább, mert százan és százan vannak, akiknek kezéről a fehér glace keztyü egy pillanatra sem került le, akik előkelően berendezett garcon-lakást és színésznő-barátnőt tartotak, esténként nehéz tizmilliókat pezsgőztek el — ma pedig a Markó utcai fogház lakói, a börtönőr a hotelportásuk és szmoking helyett daróc feszül daliás termetükre.

Kik voltak ezek és miből tellett költségeikre, hóbortos dorbézolásaikra? Egy rettene-

tesen elfajult, háboru utáni dekadens nemzedék szülőttei, a kiknek az a fontos, hogy minél gyorsabban és minél jobban éljenek, nem fontos, hogy miből és kinek a pénzén, hamisított váltók, lopott automobilmek és galádul vezetett üzleti főkönyvek árán, még ha ez a flott és szép élet a börtön vasrácsai mögött, vagy revolvergolyóval ér is véget.

Ez az a "frakkos banditabor", amely veszedelmesebb az utszélen sompolygó betyárnál és az ágy alatt rejtőzö rablógylkosnál, akiknek legföljebb kenyérre kell a pénz, míg előkelő, manikürözött és illatos társaiknak pezsgőre.

Ezt az osztályt kell mindekelőtt lehetlenné tenni és velük együtt azt a mentalitást, amely szégyenteljes, lealázó dolognak tartja a munkát és önmagában ünnepli a szélhámoság pezsgős és bukétás apotheozisát. Mert az elkeseredés és düh könyveket facsar a nehéz testi munkát végző emberek szemébe, amikor látják, hogy

ezek a herék és szélhámosok milyen gondtalanul és milyen pazar jólétben élnek. Az pedig meglehetősen csekély vigasztalás, mikor a betevő falatot is nehezen megkereső ember így morfondírozó láttukra: "Én nem pezsgőzöm, de legalább biztos vagyok, hogy nem is fogok bekerülni a fogházba."

(A "Kiskőrösi Hirlap"-ból)

PALÓCOK KÖZÖTT

Találkozik két palóc. Kezelenek. Megszólal az egyik.

— Ejnye, nem halt mé' meg komám?

— Nem eén! Hát kiend?

— Eén se!

— Mijjen arra kientek fele a főöd?

— Mőgjárná máskép, csak igen talajos.

— Meghalt nagyapátok?

— Meg a!

— Vén vót?

— Akar a Mátra.

— Beteg vót?

— Senyvett, akar a kaszálatlan fü.

— Rossz színbe vót?

— Haj, akar a tisztított gyüker.

— Oszteg birta még magát?

— Hiszen birni birta, de biony genén állt már ökelme, akar az oláj esze.

További információért forduljon bármely CUNARD ügynökséghez vagy direkt

CUNARD LINE

1243 Washington Blvd.

Detroit, Mich.

New Yorkból MAGYARORSZÁGBA

SZEMÉLYES KISÉRET ALATT

HUSVÉTI KIRÁNDULÁS

AZ

Aquitania

GYORSHAJÓN. — CHERBOURGON ÁT SZERDÁN, MÁRCIUS HÓ 21-ÉN

ÜNNEPELJE HUSVÉTOT ÖNRE VÁRÓ SZÜLEIVEL VAGY ROKONAIVAL. UTAZZON MÁRKUS ALFRÉD, A CUNARD LINE MAGYAR OSZTÁLYA FŐNÖKÉNEK KISÉRETÉBEN, AKI KÜLÖNÖS GONDDAL FOG ÜGYELNI ÖNRE S PODGYÁSZÁRA. UTAZZÉK KÉNYELEMENBEN. AZ AQUITANIA TERMEI TÁGASAK, KÉNYELMESEK. HÁZI KOSZTOT KAP. FOGLALJA LE MOST MENTÉRTI JEGYÉT, TEKINTÉLYES PÉNZMEGTAKARITÁSSAL.

DIÁKKORI EMLÉKEIMBŐL

Irta: SIMON ISTVÁN

(Folytatás)

Megtörtént a következő eset is, bár nem akkor, mikor én az öreg ur elibe jártam, hanem előbb. Ezt már csak hallomásból tudom:

A diákok belülről dióhéjat s egyéb apró tárgyat dobáltak a tanterem ablakához. Három napig nem szólott az öreg ur semmit. Ekkor azonban kifakadt, s ezt mondta: "Mégis csak szemtelenség, hogy állandóan dobja valaki az ablakot".

— Bizony nagy szemtelenség, — mondták a fiúk — minket is bosszant, hogy nem tudjuk zavartalanul élvezni a tekintetes ur előadását. Kivülről dobálnak. Nekünk egy inasra van gyanunk, aki vizért járt a kollégium udvarára. (Abban az időben széltére hordták onnan a vizet.) Kimenjünk, tekintetes ur, megfogjuk, ha tetten érjük?"

— Menjete ki, fogjátok meg! — mondta az öreg ur.

Erre vagy tizen kiszaladtak s pár perc múlva nagy diadallal hoztak be a tanterembe egy bádogos inast. Rugott, vágott, ordított, tiltakozott a fiu. Nem ért vele semmit, elibe penderítették a professzor urnak: Épen tetten értük, tekintetes ur, — mondták — most is dobálta az ablakot".

— Nem igaz! — ordította a fiu.

— Igaz, — harsogták a becipelői.

Az lett belőle, hogy az öreg ur jól felképelte. Mikor készen volt vele, ezt kérdezték a diákok: "Kilökjük, tekintetes ur?"

— Lökjétek ki! — hangzott a parancs. — Kinyitották az ajtót s kilökték a fiut. Pedig ártatlan volt. Csak vizért ment a kutra.

A következő esetnek a megtörténteért sem vállalom felelősséget. Csak hallottam még ötödikes koromban.

Sok szekundára tett szert a diák, miért is a félév végén javításra invitálta a saját lakására az öreg Kiss András. Gyurkának hitták a diákokot.

Gyurka megjelent a kívánt időben, de amint benyitott az előszobába, ott egy szépen nekiszendült liba fogadta,

amely a kulina félig nyitott ajtaja mögül pislogott rá. Gyurka hirtelen gondolt merészet és nagyot, hóna alá kapta a libát, s úgy állított be a professzor urhoz. Illő köszönés után ezt végte ki: "Tiszteli édesanyám a tekintetes urat, ezt a libát küldte, ha el tetszene fogadni!"

— Jól van fiam, én is tisztelem édesanyádat, elfogadom. Eredj ki az előszobába s tedd be a kulinába a másik mellé, — mondta az öreg ur.

Gyurka kivitte a libát, elhelyezte a kulinába s ujra bement.

Az öreg ezzel fogadta: "Tudom, Gyurka fiam, hogy tulajdonképpen javítani jöttél. Hát ülj le, kezdjük! Hadd halljam, mit tudsz!"

Gyurka leült s az öreg ur kérdéseire állítólag emberül megfelelt. A javítás sikerült. Az öreg ur mindjárt ki is adta neki róla az írást. Gyurka örömmel távozott el.

Amint az öreg ur meghallotta az utcaajtó kilincsenek a csörrenését, mindjárt belépett a felesége szobájába s nagy mosolygások közt így szólt: "Gyere csak öreg, mutatok valamit!"

A feleség utánacsoszogott a professzor urnak, ki is a kulinának a diák által egészen betett ajtajára mutatva így szólt: "Nyisd ki csak és nézz be oda!"

A jó néni kinyitotta, benézett, aztán meghökkenve ezt kérdezte a férjétől: "Hova tetted a libámat öreg? Itt nincs, nem látom. Hát mit néztek?"

— Nem látod? Nézd meg csak jobban, kettőnek kell ott lenni — mondta az öreg ur még mindig mosolyogva.

Az asszony ujra benézett s most már bosszankodva förmedt rá a professzor urra: "Hát hallod-e, áprilist akarsz te én velem járatni, hiszen januárban vagyunk, vagy meggárgyultál? Hova tetted a libámat?"

Most már az öreg ur is benézett a kulinába, de majdhogy sóbálványá nem változott ijedtében: ő sem látott semmit.

Kiderült aztán, hogy Gyurka oda ugyan nem vitt libát, hanem az öreg tekintetes asszonyét egész arcátlan-sággal elemelte.

IBOLYA

Egy vidéki elemi iskolában a tanítónő észrevette, hogy az egyik gyermek piszkos és rossz illatu. Szép szóval hazaküldte a gyermeket:

— Mondd meg az anyádnak, mosdasson meg, tegyen rendbe, aztán gyere vissza.

A gyermek eleget tett a tanítónő szavának. Rövid idő múlva vissza is jött, de ugyanolyan piszkosan, amint elment.

A tanítónő meglepetve kérdi:

— Hát nem tett rendbe az anyád?

— Tanítónéni, kérem, — mondja a gyermek — édesanyám azt üzeni, hogy: a tanítónéni azért van, hogy tanítson s nem azért, hogy engem szolgogasson. Én nem vagyok ibolya.

Kerekes és Gyuri

Jó magyar legények,
Szívesen fogadják
Mindig a vendéget.
Magyaros étellel
Telítve a tálak,
Nem nyeli a vendég
Éh-tyukként a nyálat;
Mert akit szomjassá
Tenne ott az étel:
Elolthatja szomját
Különféle lével.
És akinek lelkét
Bánat sarkantyuzza:
Nótáját Lakatos
Cefetül elhuzza.

836 West End Ave., Detroit. Mich

Jefferson Restaurant

BOROSS GÉZA

HAJÓJEGY, — PÉNZKÜLDŐ

KÖZJEGYZŐI ÉS REAL

ESTATE IRODÁJA

8100 WEST JEFFERSON

CARY STREET SARKÁN

TELEFON: CEDAR 1863.

A MAGYARSÁG SZÍVES

TÁMOGATÁSÁT KÉRI

BOROSS GÉZA

Muffol Miska főburdos szavaltai

MAHÓNAP a nagybüt is itt lesz már oszt nem lehet táncolni egy darabig. A magyar maskura báldoknál igen divatba gyűtt, hogy Muffolnak ötözködnék a bodik. Pedig hát az nem addig van, mer ahhoz egyéb is kell, nemcsak maskura.

A Kreszgi misztértül, akinek ticcen-tes stórjai vannak oszt egy fél milijót adott megint a szárazságra, most vált el a második misziszze. Mer aszondi, hogy a miszter szeretőket tart, akiket pájinkával tritrol. De azér igen smucig a milijonyos miszter, merhogy öt hétig is egy gatyába alutt, hogy spórojjon a mosással. Hát ugyláccik, hogy pájinkát isznak, akik vizet prédikálnak.

Fejirporton meg a Tóbijás stórjába egy miszter igen gyalázta a vót feleségit. Egy másik miszter csak hallgatta egy darabig, de akkor oszt kapta a seprőt, aki csupa sár meg hó vót oszt ugy kenyérmagazinon billentette vele háromszor a pofázó miszttert, hogy majd a zorra is kiment a hejébül. Hamarosan kiugrott a stórbul a hangos miszter oszt otthun mikor a burdos misziszze kérdezte tüle, hogy mi baja, hát aszonta, hogy egy miszisztiül kapott ki a stórba.

Biverfószon meg egyik háznál késő este ki kellett menni a miszisznek a kisházba, oszt addig a miszter bent diskurált egy másik bodival. Hát eccer csak hallik, hogy igen kiabál kint a miszisz. Fel is ugrottak a bodik oszt a zegyik a kutacsot, a másik meg a tésztanyujtót kapta, hogy maj elbánnak avval, aki a misziszti bánti. A miszisz ijetten panaszkodott, hogy öt valaki fogdosta a kisházban. Odamentek a bodik, hogy maj ellátik a baját, oszt akkor látták, hogy egy nagy patkány akar kikecmeregni a vizbül a szárazra. Mikor meglátta a két mérges miszttert, hát ugy megugrott, mintha ott se lett vóna.

Ugyancsak Biverfószon esett meg, hogy a zegyik görlinek elment a mamája vikésinre oszt a görli vezette a háztartást. Eccer egy görli ismerőse került oda, aki aszt monta, hogy ha már nem mehetnek Etlentik Cidibe fürödni, hát legalább vegyék fel a fürdőruhát. Fel is vették, oszt megkérdezték a bojszoktul, hogy mejüküknek van szebb sépje. A bojszik aszonták, hogy mind a háromé órajtos. Igy azutég nem kellett fürdőbe menni.

No, de elég is lesz ebbül ennyi, mer 25-öt éves juhbálgya van a Dongónak, hát mondok erre a zörömrre felköszöntök valami takaros misziszti. Tuggya meg az is, hogy most juhbáld van.

Mit irnak az előfizetők

Mellékelve küldök 6 beteget két új előfizetőért és azon leszek, hogy minél több előfizetőt szerezzek itt Harlemben a Dongónak. Az itteni magyarok szeretik a Dongót, de nehéz belőlük kivasalni a betegeket. Én 26 évig szabó voltam és mégis alig tudom belőlük kivasalni a betegeket. Azt hiszem, hogy ezután majd melegebb vasat használok a vasaláshoz.

New York. **Chetneki József.**

Küldöm a 3 beteget és sok minden jót kívánok a Dongónak a 25 éves jubileumon. Szerettem volna egypár előfizetőt is szerezni a Dongónak, de az itteni bodik zsebében olyan erősen állnak a betegek, mint a tölgyfában a spike. Az kellene nekik, ami a tölgyfában a legkeményebb.

Youngstown, O. **Barta Péter.**

Bocsánatot kérek, hogy előbb nem küldhettem a 3 beteget, de hát Amerika se mindenkinek aranyország. A 25 éves jubileum alkalmából több szerencsét kívánok a Dongónak, mint a mennyi volt az elmúlt 25 év alatt. Erőt és egészséget kívánok az öreg Dongónak, hogy még sokáig vigasztalhassa a magyart.

Throop, Pa. **Kiss József.**

Kissé elkéstem a betegekkal, de ugy esett a dolog, hogy megbarátkoztam a száraz fináncokkal, akik komának szólítottak. Én bele is egyeztem a komaságba, aminek az lett a vége, hogy elmentünk egy nyaraló helyre. Persze ők nem, csak én magam. Mondhatom, hogy elég barátságosan fogadtak, mert még az ajtót is betették utánam. A Samu gyerekeknek is küldök egy beteget azért, hogy más-kor jobban fujja meg a trombitáját, mert nem igen lehetett meghallani az ajtón keresztül.

South Bend. **N. N.**

FÖLDIKÉM!

Nagypéntekig érezd te a farsang farkát, ha ellopod a más Dongóját.

Disznóságok

CORAOPOLISON disznót öltök az egyik magyar háznál és a disznóöléshez meghivtak egypár misziszti meg bodit. A meghivottak között voltak olyan régi haragosok is, akik azelőtt köpdösni szoktak egymás után az utcán. A disznótoron megitták a békepocharat a régi haragosok és megfogadták, hogy többet nem köpdösnek egymás után addig, amig újból meg nem haragusznak egymásra. Szóval mégis csak jó valamire a disznótor.

Ugyancsak disznótor volt egy másik coraopolisi magyar háznál. Három magyar aszszony segített a disznólkodosnál. Úgyesen ment minden addig, amig a véres hurkára nem került a sor. Ugy esett a dolog, hogy miután kontyalá való is került a disznóölés öröme, hát a miszisztek kifeleadték a rizskását a hurkából és csak akkor vették észre, mikor már a töltelék a bélben volt. Akkor azután nagykeservesen kirázták a boldogult töltelék, belekeverték az özvegyen maradt rizskását és újból megtöltötték a szegény hurkát. Közben pedig egyre sóhajtoztak, hogy meg ne tudja valaki a dolgot, mert még belekerülnek a Dongóba.

HA pénzt akar az óházába küldeni; ha kényelmesen kíván az óházába utazni; ha rokonait ki akarja hozatni; ha bármilyen óházai ügyet szakszerűen szeretne elintézni:

HA házat, farmot vagy bármilyen üzletet akar vásárolni vagy eladni és autóját, házat és üzletét be akarja biztosítani:

UGY forduljon bizalommal irodámhoz, ahol minden ügyében a legnagyobb pontossággal és szakértelemmel szolgálom ki mindig a legméltányosabb díjazás mellett.

HORKAY J. LAJOS

Hajójegy, Pénzküldő, Real Estate és Biztosítási Irodája
313 MAPLE STREET,
Perth Amboy, N. J.
(Szemben a postával.)

SZÓT KÉREK!

HUSZONÖT évvel ezelőtt Cleveland városában indult utnak a Dongó. Amikor a "Magyar Hirmondó" nyomdájában nagykeservesen összehoztuk az első számot, a világért se gondoltam volna, hogy én még huszonöt év múlva is dongani fogok az amerikai magyaroknak. Azaz jobban mondva: talán nem is gondoltam semmire. Csak éppen hogy megcsináltam a tréfás ujságot az idegenben busuló magyarok mulattatására.

Most, hogy előveszem a Dongó legelső számát és végignézem a sárgult lapokat, eszembe jut sok mindenféle dolog. Lelki szemeim előtt megjelennek azok, akikkel együtt nyomorogtunk 25 évvel ezelőtt a magyar írás szolgálatában. Megjelenik előttem boldogult Sima Ferenc hatalmas feje bozontos hajával és lengő szakállával. Itt van az örökösen izgó-mozgó Baracs Henrik, aki akkor a "Magyar Hirmondó"-t szerkesztette. Itt okvetetlenkedik Róth H. Ignác, akit akkor közönségesen "Rekorder Náci"-nak hívtak bizalmas néven a magyarok a "Rekorder" című lap révén, amit valamikor Clevelandban csinált.

Hirtelenül úgy tűnik fel, mintha csak tegnap történt volna az egész. Pedig azóta huszonöt esztendő pergett le és a kuruc Sima Ferenc régóta ott porlad jeltelen sírban a painesvillei temetőben. Baracs Henrik is elköltözött. Fecső Imre és Róth H. Ignác régen bucsut mondtak az ujságcsinálás gyönyörűségeinek s csak én hallgatom "egyedül tenger mormolását."

Amint a Dongó legelső számát végiglapozom, a következő magyar üzletemberek hirdetéseit látom abban: Apáthy Ferenc, Német András, Weizer János, Schwartz H. W., Matusz István, Zsóka Ferenc, Pipi József, Juhász József, Kováchy M. István, Dr. Fried A. V. (Cleveland), Németh János és Perényi Béla (New York), Dobos Miklós (Lorain).

A Dongó első vidéki megbizottai pedig a következők voltak: Létán János (New York), Bacsó János (Manayunk), Baranyai József (Startle), Borsody János (Desire), Madarassi Tamás (South Bend), Kovács József (Fairport), Antalics György (Pittsburgh), Tóth József (Youngstown).

Ugy az első hirdető, mint a megbizottak közül sokan elmentek oda, ahol nem kell a napi étellel verekedni, üzleti gondokkal bajlódni. Többen még máig is élnek közülük, egyesek megvagyonosodtak, mások szegények jómagammal együtt.

Majd a Dongó 25 éves jubileumi számában elmondok egyetmást a 25 év előtti magyarokról. Élőkről és holtakról egyaránt. A huszonöt esztendő fordulón tartós, jó egészséget kívánok a még életben levő régi magyaroknak, a sírban pihenők álma pedig legyen csöndes a sok földi kinlódás után.

A mostvaló amerikai magyarságnak pedig azt kívánom, hogy kövesse sok tekintetben az uttörő magyarok példáját és akkor többre mehet itt mindenki. Magyar szeretettel

KEMÉNY GYÖRGY

JÖTTEM, LÁTTAM

Egy mostanában sokat emlegetett zeneszerzőnk a nyár egy részét Szolnokon töltötte, ahova két napra utazott ugyan, de a két nappól három hét lett. Ebben része lehetett valami titokzatos Mici nevű hölgynek is, legalább erre lehetett következtetni egy pesti barátjához írt levélből. Ez a levél mindössze három szóból állott, ékes variánsakép a klasszikus idézetnek, melyet Julius Caesarnak Amintius barátjához intézett episztolájából jegyzett fel a történelem. A zeneszerző levele, amely egy szerelmi regény utolsó fejezetét jelenthette, a következőképp hangzott:

— Veni, vidi, — Mici.

SZELID CÉLZÁS

Kabos Gyulának van egy nagyon szegény vidéki színészismerőse, akivel valamikor nagyváradi színészkorában, ahogy színésznyelven mondják, együtt pályázott. Amióta ugynevezett sztár lett Kabosból, sűrűn, szinte havonta kapott a régi kollégától egy-egy levelet, amelyekben mindig egy kis anyagi támogatást kért. A levelek után a nyári szünet alatt személyesen is feljött Pestre szerződést keresni és itt két napig Kabos vendége volt. Elutazásakor Kabos kikísérte a pályaudvarra és bucsuzásnál így variálta a vonat ablakából integető barátja felé az ilyenkor szokásos bucsuszavakat:

— Szervusz! Isten áldjon meg! Aztán ne írjal!

Farsang farkán foga
Van itt a hidegnek
S Blumenthal Jenőnél
Sokan melegednek.
Fűtő-anyag nála
Mindig bőven akad;
Még kenni is lehet
Nála fájós nyakat.
832 West End, Detroit, Mich.

8 NAP A TENGEREN

Magyarországba

vagy onnan ide
BRÉMAN AT

A legnagyobb és legyorsabb
német hajón, a

COLUMBUS-ON

vagy e vonal más hajóin.
Kizárólag csinos 3. osztályu
Stateroomok. Leszállított
áru körutazási hajójegyek.

Felvilágosításért forduljon
a helyi ügynökhöz, vagy

82 Broadway, New York
NORTH GERMAN

LLOYD

Talány

MI EZ?

5 év s Do gó
Husz

A megfejtés dija: egy szép könyv.
A megfejtés beküldésének határidje: 1928 március 6.

A január 15-ki számban közölt talány megfejtése:

KOZÁK

Helyes megfejtést küldtek be a következők: Kovács C., Kolodinsky Ethel, Nagy János, Szabó Pál.

A jutalmul kitűzött könyvet Kolodinsky Ethel (Perth Amboy) nyerte meg.

FURCSA MADÁR

Egy ur bemegy az állatkereskedőhöz és egy furcsa madarat lát. Megkérdi:

— Milyen madár ez, kérem?

— Ez egy beszélő papagály és egy postagalamb keresztezéséből származott, — feleli a kereskedő.

Az ur tovább kérdez:

— De miért kellett ezeket keresztezni?

— Azért, uram, hogy ha a postagalamb eltéveszti az utat, a papagály meg tudja kérdezni a helyes irányt.

Buffalóban Tóth Gyulának
Olyan szép a bárja,
Hogy tizenkét határban sem
Akad annak párja.
Aki szomjas, keresse fel;
Kit üldöz a bánat,
Medecinát bura-bajra
Őnála találhat.

708 Tonawanda St. Buffalo.

Fazekas Pistánál
Senki nem kesereg
Mert hiszen Fazekas
Tréfás gönci gyerek.
Nála a felnőtt is
Táncos kedvű marad
S marokra szoritja
A talpas poharat.

511 Ontario St., Buffalo, N. Y.

Az eszébe jusson minden
Gavallér kölyöknek,
Hogy esténként Marodánál
Jó nagyokat löknek
S minden derék lökés után
Ugy hull ott a baba,
Hogy hárman is állítgatják
Hirtelen haptákba.
Mert a kuglipálya
Olyan patent nála,
Hogy az egész Toledóban
Alig akad párja.

1922 Consaul St., Toledo, O.

OLYAN JÓ

Olyan jó néha-néha sirni
S szabadon omló könnyeimmel
Egy bus mesét a földre írni.

Olyan jó néha el-elsirni
A bennem meggyült bánatot,
Amit a tegnap rámrakott.

Olyan jó néha minden könnyem
A megtaposott földre szórni
S a porszemen át mennybe szólni...

S ha szívem könnyét mind elsirtam,
Begyógyul minden nyílt sebem
S fehér virágok nőnek szívemen.

Móra László

Franklini figurák

Nagy öröme volt az egyik franklini görlinek, mert karácsonyra kapott egyik boditól egy takaros "szutot", a másiktól pedig egy menyasszonyi ládát. Dicsekedett is mindenfelé, hogy neki mindent vesznek a bodik. De azért nagyon haragszik, ha valaki azt kérdezi tőle, hogy szoknyát ki vesz neki?

A franklini miszisz elment valahová látogatóba és ugyancsak megzörgette az ajtót, de még így sem engedték be, mert egy másik miszisz volt ott, aki haragos volt a látogató miszisznek. Ezért azután nagymergesen hazament a miszisz és később benézett egy másik házhoz, ahol ott találta a haragosát meg azt a misziszt, aki előzőleg nem akarta őt beengedni a házába. A misziszekben volt elég méreg és annál is több ködmönlé s úgy összehorgoltak, hogy netovább. Mondtak is egymásnak olyankat, hogy még az ajtófélfára is reszketett ijedtében.

Az egyik bodi elment látogatóba s mivel a miszter éppen munkában volt, hát a bodi leült a miszisszel a ködmönléhez, mivel mindketten nagyon szeretik. Mikor a miszter hazament, még mindig kínálgatták egymást. A miszter mérgében felcsapott püspöknek és alaposan megbérmálta mind a kettőt.

A "Dongó" postája

A 25-ik évforduló alkalmából a Dongó köszönetet mond mindazoknak, akik a 25 év alatt barátságot tanúsítottak a Dongóval szemben.

N. L. Köszönet a betegekért. Inkább a megrögzött potyásokat vinnék az "árvaházba".

G. M. A küldött tréfát kidongjuk. J. C. Lesz belőlük valami. A betegekért köszönet.

F. S. Kívánságának eleget teszünk.

N. E. Elrántjuk a bodik nótáját.

B. A. A betegekért köszönet, a tréfákat kidongjuk.

M. M. Ebből is lesz valami, de nem árulnak ott tintát?!

A. B. C. Hát majd kifaragjuk valami módon.

J. K. A tréfa nem rossz, ki is dongjuk.

A "Dongó" képviselői

ALPHA, N. J.: Varga András.
AURORA, ILL.: Fodor K. József.
AKRON, O.: Ignác István.
ALLIANCE, O.: Szabó Károly.
ALLENTOWN, PA.: Dravetz József.
BETHLEHEM, PA.: Pagáts István.
BUFFALO, N. Y.: Tóth Ferenc.
BRIDGEPORT, CONN.: Rakatzky M.
CHICAGO, ILL.: Laky Béla.
CLEVELAND, O.: Bazsó András.
COLUMBUS, O.: Mrs. M. Oláh.
DAYTON, O.: Pohl János.
DONORA, PA.: Turfa Sándor.
DUQUESNE, PA.: Sáros M. J.
FRANKLIN, N. J.: Bene András.
HOMESTEAD, PA.: Nagy József.
KULPMONT, PA.: Marosi György.
MILWAUKEE, WIS.: Belezny F.
NEW YORK: Chetneki József.
NEW CASTLE, Pa.: Bumbulucs J.
NORTHAMPTON, Pa.: Príncez Lőrinc
PHILLIPSBURG, N. J.: Németh Zoltán.
BERTH AMBOY, N. J.: Illés W. Balázs.
PITTSBURGH, PA.: Vezendy Imre.
ROEBLING, N. J.: Agócs József.
SHARON, PA.: Kuti Tamás.
SPRINGDALE, Pa.: Mrs. Jos. Magyar.
ST. CLARSVILLE, O.: Kovács János
TOLEDO, O.: Mészáros János.
TORRINGTON, Conn.: Batcho János.
TRENTON, N. J.: Rinyu György.
WINDBER, PA.: Sütő János.
LACKAWANNA, N. Y.: Iszák János.
WOODBIDGE, N. J.: Gecsey Károly.

Dr. MAJOROS JÁNOS

MAGYAR FOGORVOS

Buckeye Road és E. 117 utca,
a Regent-színház épületében.
Rendelő órák: Hétköznap d. e. 9-től este 8-ig. Vasárnap 2—5 óráig.

25

*esztendős JUBILEUMÁT
üli meg február hó 15-én a*

DONGÓ

*A huszonöt esztendős jubileum
alkalmából nagyszabásu*

jubileumi számot

*ad olvasóinak az esztendő
folyamán.*

*A jubileumi számot csak azok
kaphatják meg, akiknek rend-
ben van az előfizetésük.*

*A 25 éves fordulón magyar
szeretettel köszönti Amerika
magyarságát a*

DONGÓ**1060—25th St.,****Detroit :- Mich.**